

дарейка, стотникът — два пѣти повече, а военачалникът — четири пѣти повече“. Войниците изслушали радостно прѣдложението, и веднага станалъ единъ отъ аркадите да обвинява Ксенофонта. Тамо билъ и Севтъ, понеже искалъ да узнае, какъвъ край ще вземе работата, и стоялъ на разстояние, отъ което могло да се слуша, па ималъ при себе си и прѣводчикъ, макаръ и самъ да разбиралъ твърдѣ много грѣци. Тогава аркадецътъ казалъ: „Отдавна вече, лакедемонци, щѣхме да бждемъ при васъ, ако Ксенофонтъ не бѣше ни убѣдилъ да ни доведе тукъ, дѣто прѣкарахме лютата зима въ походъ, безъ да имаме покой нито денемъ, нито нощемъ. А сега той отнѣсна наградата за нашитѣ трудове, и Севтъ само него обогати, а насъ ни лишава отъ платата. Затова поне азъ, който прѣвъ говоря противъ него, ако го видя прѣбити съ камъни и наказанъ, задѣто ни е само разкарвалъ, бихъ си помислилъ, че съмъ си получилъ платата, и не бихъ се ядосвалъ вече заради прѣживѣнитѣ неприятности“. Слѣдъ него се дигнаха и други съ сѣшитѣ обвинения. Тогава Ксенофонтъ казалъ слѣдното: „Наистина, човѣкъ трѣбва да се бои отъ всичко, ако и вие ме обвинявате тъкмо въ това, въ което се проявява отъ моя страна, както добръ съзнавамъ, най-голъма привѣрзаностъ къмъ васъ. Азъ се върнахъ, когато вече бѣхъ на пѣтъ за въ кѣщи — Зевсъ ми е свидѣтель —, не защото узнахъ, че сте добръ, ами защото чухъ, че сте ви затруднение, та да ви помогна, доколкото мога. Когато пъкъ дойдохъ, тукъ присѣжтстващиятъ Севтъ прашаше много пратеници при менъ и ми обѣщаваше много нѣща, стига само да ви склоня да отидете при него. Но азъ не приехъ да сторя това, както вие сами знаехте, а ви отведохъ тамо, отдѣто по мое мнѣние най-скоро бихте минали въ Азия. Защото азъ мислѣхъ, че тъй е най-изгодно за васъ, и сѣщеврѣменно знаяхъ, че това е и споредъ желанието ви. Но тъй като Аристархъ дойде съ триери и ни попрѣчи да отплуваме, то азъ ви събрахъ, както отъ само себе си слѣдваше, за да се посвѣтваме върху това, което трѣбваше да направимъ. И тъй, като чухте, че Аристархъ ни заповѣдва да се отправимъ за Херсонесъ, и че сѣщеврѣменно Севтъ ни убѣждава да участвуваме въ похода му, вие всички казахте да потеглимъ съ Севта и всички гласувахте за това. Нима слѣдъ това ви онеправдахъ, като ви заведохъ тамъ, дѣто всички бѣхте рѣшили да отидете? Разбира се, ако бихъ похвалилъ Севта,